

[Ravn.]

ges i denne bestemmelse, at man lang tid i forvejen skal kunne beregne, hvordan forholdene vil udvikle sig næsten et par år frem i tiden. Vi behandler her regnskabsåret 1955-56, og det vil sige, at lederne i arbejdsløsheds-kasserne i april 1955, altså for ca. 1 $\frac{3}{4}$ år siden, skulle kunne beregne, hvad kontingentet skal være, og gøre det på grundlag af nogle tal, som end ikke er officielle i dette øjeblik. Jeg tror, man stiller disse ledere i arbejdsløsheds-kasserne over for en umulig opgave, og når arbejdsløshedsloven skal til revision, må vi sikkert overveje hele dette problem.

Jeg har talt om Arbejds-mændenes Arbejds-løsheds-kasse, men jeg ved, at der også er andre kasser, der har store vanskeligheder, og det vil måske være på sin plads, om man i et udvalg så lidt på disse særlige forhold.

Må jeg så til slut sige, at jeg er vidende om, at venstre og det konservative folke-partis repræsentanter i arbejdsløshedsfor-sikringskommissionen ikke har kunnet til-træde den løsning, som her foreslås, men henviser til, at kommissionen må afslutte sit arbejde, hvorefter disse problemer må finde deres endelige løsning. Jeg tror, vi alle deler det synspunkt, at det ville være rart at få afsluttet dette kommissionsar-bejde. Under behandlingen af lovforslaget om den ekstraordinære brændselshjælp sidste vinter efterlyste jeg også en afslutning på arbejdet i kommissionen, for det er jo rigtigt, når det hævdes, at dette ikke er den endelige løsning af arbejdsløsheds-kasernes problemer. Jeg har ingen mulighed for at bedømme, hvornår kommissionen kan afgive sin betænkning; men selv om dette arbejde i virkeligheden skulle kunne af-sluttes i en forholdsvis nær fremtid, ligger der et stykke lovgivningsarbejde foran, der i alt fald vil tage nogle måneder, og derfor er den foreliggende lovændring nødvendig for at klare de øjeblikkelige vanskeligheder, kasserne står over for. Vi har her en mulighed for at klare den allerførste tid for disse to kasser.

Jeg takker på mit partis vegne den højt-ærede socialminister for dette lovforslag, og jeg kan sige, at vi for vort vedkommende skal give det en hurtig og velvillig behand-ling.

Lorentzen: I rigsdagssamlingen 1952-53 — det ligger jo en del år tilbage — fremsatte medlemmer af den socialdemokratiske folke-tingsgruppe et lovforslag om, at der skulle stilles 28 mill. kr. til rådighed for særlig vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser. Der blev nedsat et folketingsudvalg til behand-ling af spørgsmålet, og på initiativ af da-værende socialminister Poul Sørensen ene-des man om, at der skulle nedsættes en arbejdsløshedsforsikringskommission, som i første række skulle behandle spørgsmålet om de 28 mill. kr. og i anden række skulle komme med forslag til en eventuel ændring af arbejdsløshedsloven.

Kommissionen indhentede en ikke ube-tydelig række oplysninger om herhen-hørende spørgsmål. Det viste sig imidlertid ret hurtigt, at ikke så få af kommissionens medlemmer havde en hovedinteresse, nem-lig den at få tilvejebragt et ekstraordinært statstilskud til de vanskeligt stillede ar-bejds-løsheds-kasser. Denne interesse blev naturligvis yderligere understreget ved re-solutioner rundt omkring på arbejdsløsheds-kassernes møder — ja, så sent som engang i 1956 modtog kommissionen en henvendelse fra Arbejds-mændenes Arbejds-løsheds-kasse om et ekstraordinært tilskud på 50-60 mill. kr. Nu er der måske nogle, som ikke er kendt med de gældende labyrintiske regler, der tror, at lovforslaget imødekommer ønsket om enten de 28 eller de 50 mill. kr. Hvis arbejdsløsheds-kasserne tror det, må de blive frygtelig skuffet, for de får ikke en øre af de penge — ikke én øre. Kommissi-onens medlemmer er enige om, at der ikke er baggrund for for årene 1952-53, 1953-54 og heller ikke for 1955-56 at yde et ekstra-ordinært tilskud, idet kasserne var i stand til at klare sig, hvad formuebevægelserne da også viser.

Det, der foreligger, er altså — hvad det ærede medlem hr. Ravn også gjorde gæl-dende — at nogle af kasserne i øjeblikket ikke opfylder arbejdsløshedslovens § 13, stk. 5 b, hvorefter medlemmernes gennem-snitlige årskontingent skal andrage 3,5 pct. af den gennemsnitlige årsløn inden for faget. Gjorde de det, havde der slet ikke været nogen vanskelighed; så havde kasserne kun-net få 75 pct.s refusion for børnetillæggets vedkommende og 75 pct. af kassens merud-gift til ydelse af forsørgertillæg, også om-